

РЕШЕНИЕ

№ 885

гр. София, 02/16/2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 01/21/2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **8999** по описа за **2021** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от името на [фирма], против решение от 05.07.2021 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 93^{-ти} състав, по НАХД № 1234/2021 г. С решението Съдът е изменил в санкционната част издаденото от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. Наказателно постановление № 22-007178/08.01.2021 г., като е намалил наложената на основание чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда имуществена санкция, от 3 000 лв., на 1500 лв., за извършеното нарушение на чл. 63, ал. 2 от същия кодекс. С решението си Съдът е присъдил в полза на ИА „Главна инспекция по труда“ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лева.

С жалбата се твърди неправилност на въззивното решение, „като постановено в нарушение на материалния закон, допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и необоснованост“. По същество възраженията обаче се ограничават до: начина, по който въззивният съд е оценил показанията на свидетеля Н. П. и до твърдението за необсъдено възражение, относно момента на подаденото пред НАП уведомление за сключен с П. трудов договор; неправилно определен размер на юрисконсултското възнаграждение в полза на ответника. В

съдебно заседание касаторът не е представляван.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва касационната жалба и желае юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, V^{ти} касационен състав, след като анализира наличните в делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени с касационната жалба и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Касационно основание „необоснованост“ на съдебно решение не е сред тези по чл. 348 НПК, приложими на основание чл. 63в ЗАНН. Необосноваността е една от формите на неправилност, на съдебно решение (чл. 209, т. 3 АПК) и представлява най-общо нарушаване от Съда на „логическите или на общоизвестните опитни правила, при преценката на доказателствата или на доказателствените факти“. Такова за случая не се установява от настоящия касационен състав. Въззивното съдебно решение е правилно. И не са на лице основания за отмяната му.

Релевантната за процесния случай фактическа обстановка е установена от районния съд в резултат на проведено обективно, пълно и всестранно следствие. Заключение на Съда за доказаност на административнонаказателното обвинение се основава, освен на свидетелските показания, и на писмените доказателства. Установено е по несъмнен начин, че: при извършена на 10.12.2020 г. проверка на място строителен обект касаторът [фирма], в качеството си на работодател е допуснал до работа Н. Ц. П., на длъжност „общ работник“ (заварен на същата дата, около 10.30 часа да полага труд), без преди това да му е предоставил копие от подписан на 08.12.2020 г. трудов договор и уведомление по чл. 62, ал. 3 КТ, заверено от ТД на НАП; трудовият договор бил изпратен на ТД на НАП на 10.12.2020 г. – денят на проверката и след като тя била извършена. От съдържащата се в преписката Справка с изх. № 22388203541373/10.12.2020 г. се установява, че уведомлението за сключения с Н. П. на 08.12.2020 г. трудов договор е постъпило в НАП, именно на дата 10.12.2020 г., но като конкретен час (13:37:05) е посочен само часът на изходящия номер на справката. Това не дискредитира доказателствената стойност на подписаната от работника декларация и показанията му в тази връзка.

Неоснователна е касационната жалба и в частта, относно неправилно определен от въззивния съд размер на юрисконсултското възнаграждение в полза на ответника. Условието за присъждане възнаграждение в полза на издателя на наказателното постановление са уредени изчерпателно с разпоредбите на чл. 63, ал. 3, ал. 5 ЗАНН (в редакцията – ДВ, бр. 94/2019 г., в сила до 22.12.2021 г.) и не се налага субсидиарно прилагане нормите на чл. 78 ГПК, както счита адвокатът – пълномощник. Според чл. 63, ал. 3 (в приложимата за случая редакция на текста), „в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс“. Алинея 5 (в приложимата за случая

редакция на текста) указва, че: „в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ“. Член 37 ЗПП препраща към Наредбата за заплащането на правната помощ. Член 27е от Наредбата регламентира възнаграждение от 80 лв., до 150 лв., което не е предпоставено от цялостно или частично уважаване на жалбата, така както е в исковото съдебно производство.

Отхвърлянето на касационната жалба обуславя основателност на претенцията на ответника по касация за юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 и ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ определя в размер на 80 лева.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, V^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 05.07.2021 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 93^{-ти} състав, по НАХД № 1234/2021 г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати в полза на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: